

משילין פרק חמישי ביצה

אלא בגרוגרות וצמקין בלבר? אצבעית אימא הוי נמי בגרוגרות וצמקין דמי ואצבעית אימא לדבריו דר"ש קאמר, וליה לא ס"ל ואצבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי אין מוקצה אלא לדידכו אודו לי מיהת היכא דיוצאות ורועות בפסח ונכנסות ברביעה ראשונה דבייתות הן ואמרו ליה רבנן, לא, מדבריות הן:

שיצואת ורועות באפר ואין נכנסות בישוב לא בימות החמה ולא בימות הגשמים ומקשין ופי אית ליה ל' מוקצה כלל דקדמי אלו הן מדבריות והא בעינן מינה ר' שמעון כד פ' פצעילי הסרה ל' שמעון פרו ואמר ליה אין מוקצה ל' שמעון אלא נהגרת וצמקין בלבר ואצבעית אימא הני נמי בגרוגרות וצמקין דמי ואצבעית

אגב
תשובות
(שאלה
והא אית
ז"ה נג
אגב

הדרן עלך משילין פירות וסליקא מסכת ביצה

אמא לדידי דר' שמעון קאמר וליה לא מביא ליה ואצבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר ליה לדידי אין מוקצה לדידכו דאית לכו מוקצה אודו לי מיהא היכא דיוצאות בפסח ונכנסות כדכ"ש דבייתות הן ואמרו לו לא מדבריות הן: תוספתא מי שישן אצלו ארחים לא יוליכו ביום שבת אלא אם כן יוכה להן על ידי אחר מנתיבתו מערב יום טוב מה הן מצינן סבית המשתה חל"כה (א) וקלסמא וביצה מוטבלת ר' שמעון בן נפולאי אומר מקום שנתנו לאלק אגודים וקליות בעולם יוליכו בניו ובני בנות קטנים וילכו עמו לבית האבל ולבית המשתה למקום שנתנו ולא יתן כסותיו לבנו ולבתו של בעל הבית לפני האיבה: אין חסין ואין מתגדלין ביום טוב (ב) אבל מדיוחן את הכלים בנדר (ג) וששין כלי כסף בקרקסין: אין הפין את הכלים בנדר ביום טוב: אבל מדיוחן אתן במלח ובמורסן בשבת ואין צ"ל ביום טוב: אלו הן מדבריות היוצאות בפסח ונכנסות ברביעה בייתות כל שלנים בתוך התעום: רבי אומר אלו ואלו היוצאות דין לתעום אע"פ שאין נכנסין לתוך התעום אלא משחכה סותר לשוחטן ביום טוב: ואלו הן מדבריות הרועות באפר לעולם: מיהא שמעון דכל מירי דהוי לאגד דעתיה עלילה ואפילו הא דאמר רב נחמן עז לחלבה ודאל לניזתה ותרגולת לביצתה (ד) קיימא לן כרבי תרתי דרדיא ותמי דעסקא באנו למחלקת רבי יהודה ורבי שמעון הא בהדיא קיימא לן הלכתא כרבי שמעון ואף על פי דביום טוב קיימא לן כרבי יהודה הני מילי כגון טלר וצמקין דמי ואצבעית

(ה) כחוסתא ספ"ד הג' תתיקת וגלוסקמא ומתה מתולת. (ו) כחוסתא כ"ה כג' ואין מדיחין את הכלים בנדר כ"ה כג' וע"ע בשבת דף נ' ע"א וכ"ה א"ת ס"ה ש"כ דרו"ק הי"ט. (ז) כחוסתא ספ"ד יתאף ואין ששין כלי כסף בקרקסין ומימי רבינו אלמר דגרים כחוסתא דששין כלי כסף וכו' וכ"ה בירושלמי ב"ב ס"ד הלכה ג' וזכורשמי שם סג' בקרקסין כחש"כ רבינו וכ"ה כחוסתא כחש"כ בקרקסין ובערך קרקס ע"ש. (ח) מלאה דליל ומרגולת לביצתה וסותר דרדיא ותמי דעסקא כאלו למחלקת ר"י ור"ש קיי"ל דש"י דאל כהדיא קיי"ל וכו' ופי' כהדיא לרעם רבינו ע"ה הי"ט.

הדרן עלך משילין פירות וסליקא לה מסכת ביצה

אחר השלמת המסכת יאמר זה ויועיל לשכחה בעזרה

(* הדרן עלך מסכת ביצה וההדרן עלן דעתן עלך מסכת ביצה ודעתך עלן לא נתגשי מינך מסכת ביצה ולא תתגשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר קן שלש פעמים ואחר כך יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא (** תנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא ארא בר פפא ארא בר פפא דחו בר פפא: **הערב נא יי** אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי במ חייחני: ברוך אתה יי למדני חקך: אמן אמן אמן סלה ועד: **מודים** אנחנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים במלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת ביצה כן תעזורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם ויתקיים בי בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך: כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: יי עוז לעמץ יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחזא מתיא ולאסקא לחיי עלמא ולמבני קדשא דירושלם ולשכלל היכליה בגוה ולמעקף פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחייכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: ויא שמה רבא וכו' יתברך וכו' על ישראל וכו' יהא שלמא וכו' עושה שלום וכו':

(* פ"י סגן על זכ המלא כ"ה כחיים שחיבר לחי גאון מהר"ל מפראג כ"ה זכות ח"א פ"ג) (** בסיומא וסוף תשובת גמ"ל ז"ל וכן כחש"כ רבינו של סוכות שנת סל"ו):